23/11/2020

Ο εορτάζων Άγιος Αμφιλόχιος και το εκ Θεού όραμα

/ Βίοι Αγίων

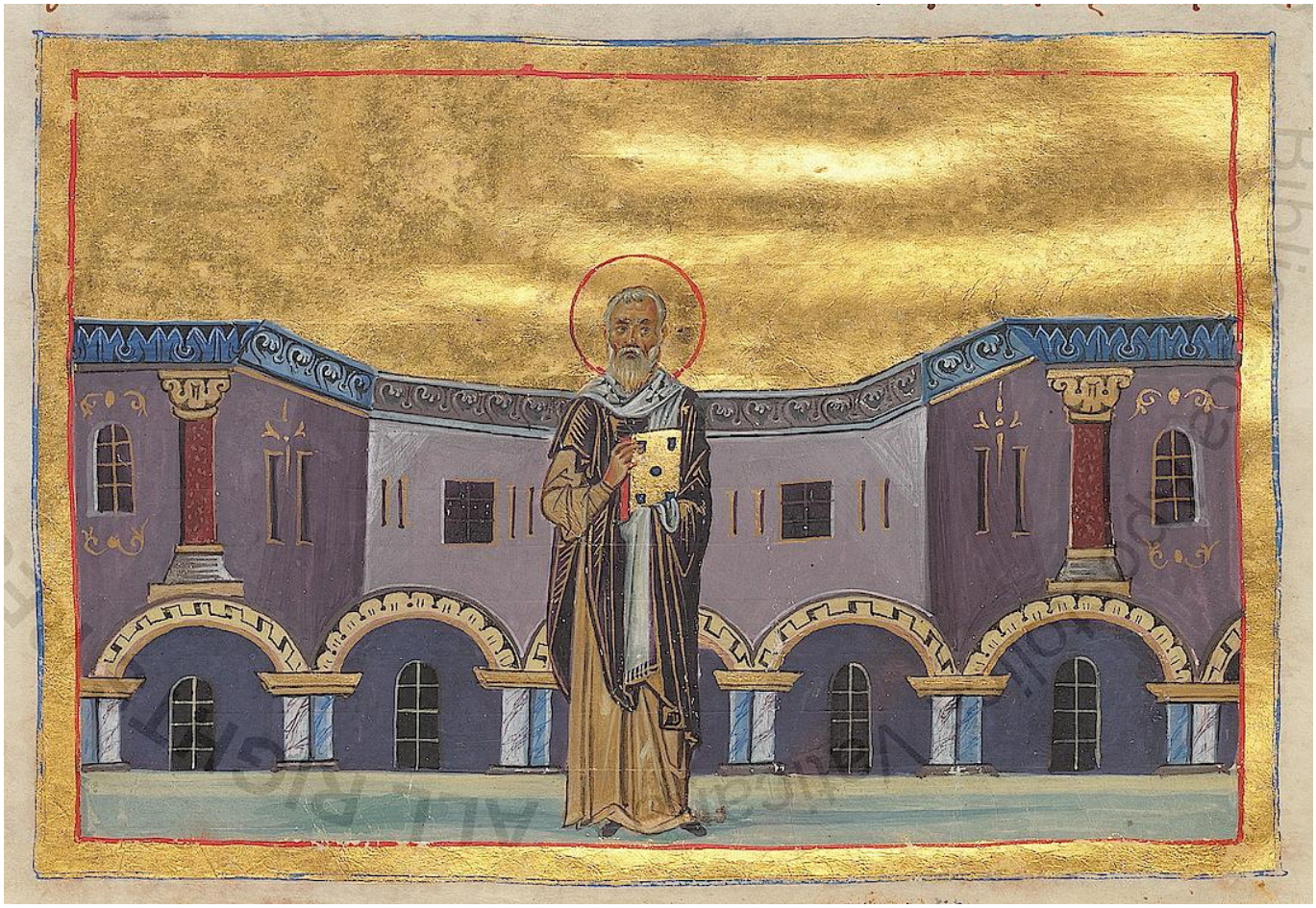

Σταλεὶς Ἀμφιλόχιε νεκρῶν ἀμφίοις,
Λόχους σκεδάζεις καὶ νεκρὸς νοουμένους.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ θάνατος λάβεν Ἀμφιλόχιον.

Βίος

Ο Άγιος Αμφιλόχιος ήταν Καππαδόκης, σύγχρονος του Μεγάλου Βασιλείου και φίλος του. Διακεκριμένος για τη μεγάλη του μόρφωση και ευσέβεια, αναδείχθηκε επίσκοπος Ικονίου το έτος 344 μ.Χ. Υπήρξε άριστος επίσκοπος και μετείχε στη Β' Οικουμενική Σύνοδο στην Κωνσταντινούπολη, όπου και διέπρεψε. Ο Αμφιλόχιος δεν είχε κύρος μόνο στη δική του Εκκλησία, αλλά το ηθικό κύρος του είχε επεκταθεί και σε άλλες περιοχές. Έτσι, παρενέβαινε και σε Εκκλησίες κοντινές, όπου διασφάλιζε την ειρήνη και ορθοτομούσε το λόγο της αληθείας.

Διότι στο έργο του, είχε οδηγό τα θεόπνευστα λόγια του Αποστόλου Παύλου: «Σπούδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον, ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας». (Β’ προς Τιμόθεον, στ’ 15). Δηλαδή, λέει ο Απόστολος Παύλος, προσπάθησε να παραστήσεις τον εαυτό σου στο Θεό δοκιμασμένο και τέλειο εργάτη, που δεν τον ντροπιάζει το καλοφτιαγμένο έργο του, και διδάσκει ορθά το λόγο της αληθείας. Στην προς Αμφιλοχία επιστολή ο Μέγας Βασίλειος φανερώνει τη λαμπρή ηθική φυσιογνωμία του Αμφιλοχίου. Τον παρακαλεί να παραστεί στην τιμητική γιορτή υπέρ των μαρτύρων της Καισαρείας, για να αποβεί αυτή σεμνότερη, διότι ο λαός της Καισαρείας τον αγαπά, όσο κανένα άλλο επίσκοπο.

Ο Αμφιλόχιος συνέταξε αρκετούς λόγους για την Ορθοδοξία μας και πέθανε ειρηνικά το έτος 394 μ.Χ. Ένα από τα αποφθέγματά του ήταν και το εξής:

Ένας που επιδιώκει την σωτηρία της ψυχής του όλα τα βλέπει «σκύβαλα» και δεν επιδιώκει αξιώματα.

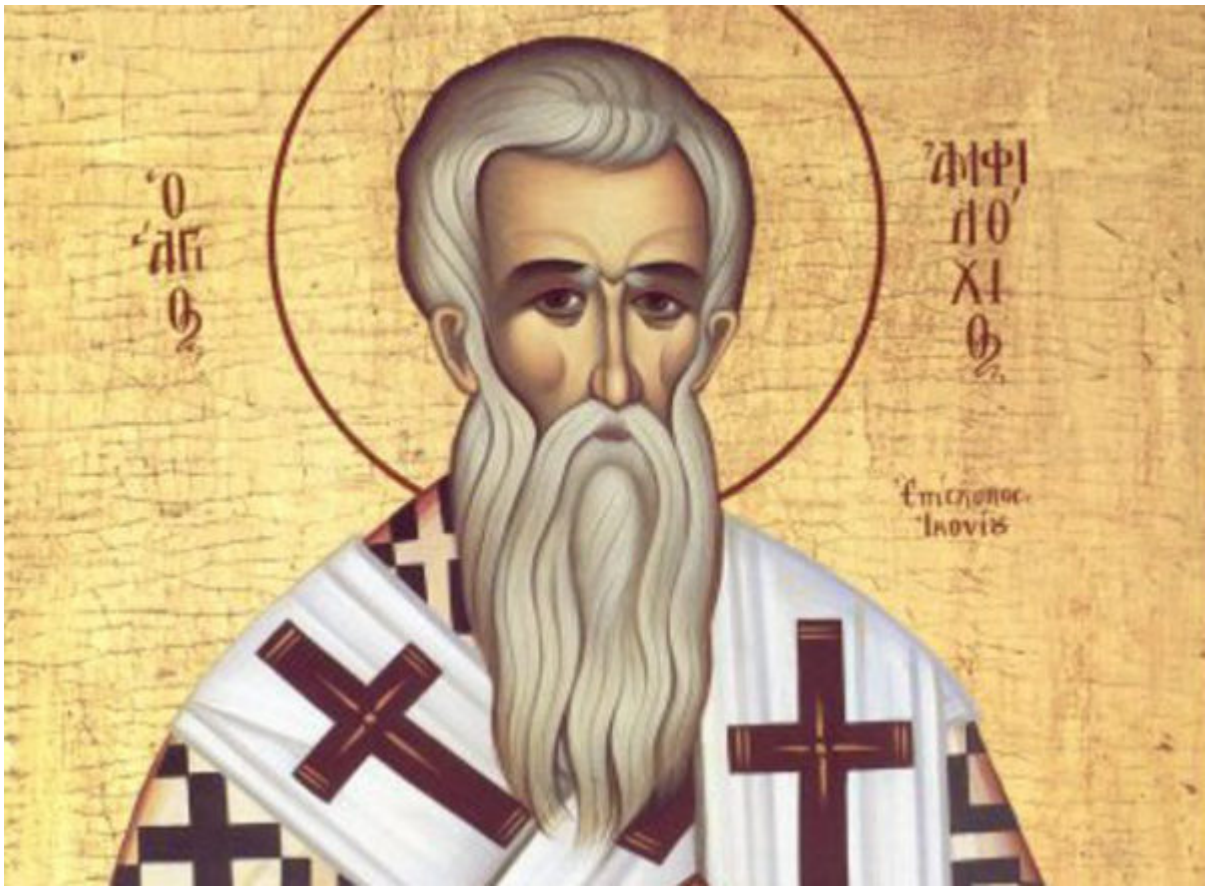

Πώς έγινε Επίσκοπος Ικονίου έπειτα από θεϊκή προσταγή

Όταν ο Άγιος Αμφιλόχιος ήλθε σε ηλικία, μίσησε όλα τα εγκόσμια και προτίμησε τον Χριστό. Από την Καισάρεια, όπου είχε γεννηθεί, πήγε στη Μονή της Αγίας

Θέκλης στη Σελεύκεια, και στη συνέχεια στην Καππαδοκία, κοντά στο χωριό Οζίζαλα. Εκεί στον έρημο αυτόν τόπο άρχισε την ασκητική του ζωή. Νήστευε, αγρυπνούσε, προσευχόταν διαρκώς με δάκρυα, κοιμόταν χάμω και έκανε κάθε σκληραγωγία και άσκηση. Με αυτήν την άσκηση άρχισε να κτίζει Εκκλησία στο όνομα της Αειπαρθένου Μαρίας. Εκεί έζησε τρία χρόνια από το 370 – 373.

Κατά το διάστημα, που αγωνιζόταν στην άσκηση, απέθανε ο Επίσκοπος του Ικονίου, ονόματι Ιωάννης. Τότε ο προνοητής των απάντων, ο Θεός, έστειλε Άγγελο και λέγει προς τον Άγιο:

-Αμφιλόχιε, πήγαινε στην Μητρόπολι του Ικονίου να γίνεις, βοσκός των λογικών μου προβάτων.

Ο Άγιος άκουσε μεν την θεία φωνή, αλλά ως ταπεινός, δεν είχε προθυμία να υπάγει, γιατί νόμιζε, ότι δεν ήταν άξιος για ένα τόσο μεγάλο αξίωμα. Και τη δεύτερη νύχτα ακούει πάλι την ίδια φωνή του Αγγέλου. Και πάλιν, όμως είχε αμφιβολία μήπως ήταν απάτη του δαίμονος. Αλλά ήλθε και την τρίτη νύχτα και του λέγει:

– **Μην εναντιώνεσαι στο Θείο πρόσταγμα, Αμφιλόχιε, διότι η χάρις του Αγίου Πνεύματος σε ψήφισε Επίσκοπο**.

– **Εάν είσαι, λέγει ο Αμφιλόχιος, Άγγελος του Θεού, μείνε να κάνουμε μαζί προσευχή. Ο Άγγελος δέχθηκε**. Τότε σηκώθηκε ο Αμφιλόχιος, έσκυψε το κεφάλι και είπε: «Άγιος, Άγιος, Άγιος Κύριος Σαβαώθ πλήρης ο ουρανός και η γη της δόξης Αυτού». Ο Άγγελος πιάνει από το χέρι τον Αμφιλόχιο και πήγαν στο ναό, όπου οι πόρτες άνοιξαν μόνες τους. Φως πλούσιο περιέλουσε το ναό, που γέμισε από ένα πλήθος άνδρες με άσπρους χιτώνες. Στη συνέχεια όλοι αυτοί τον οδήγησαν στο θυσιαστήριο, του έδωσαν στα χέρια του αυτό που κρατούσαν, που έμοιαζε να είναι το Ευαγγέλιο, ενώ του είπαν την ευχή ο Κύριος «είη μετά σου». Ένας από το χορό των ανδρών που προΐστατο έκανε τη σύσταση να προσευχηθούν, ώστε να φοιτήσει το Άγιο Πνεύμα στον υποψήφιο. Τότε όλοι προσευχήθηκαν και αφού απάντησαν το «Ειρήνη σοι» έφυγαν στη μέση της νύχτας. Την υπόλοιπη νύχτα ο Αμφιλόχιος σκεφτόταν το συμβάν, ώσπου χτύπησε το τάλαντο «τους αδελφούς αφυπνίζον». Πήγε στο ναό και σε όλη τη Λειτουργία έμεινε άφωνος, πεσμένος καταγής. Μετά από αρκετή ώρα συνήλθε, ενώ το πρόσωπο του φωτιζόταν «απορρήτω αίγλη».

Η χειροτονία του

Όταν επέστρεψε στο κελί του από το ναό βρήκε επτά επισκόπους που τον περίμεναν με σκοπό να τον χειροτονήσουν επίσκοπο Ικονίου. Οι επτά Επίσκοποι

είδαν την θεία οπτασία και αμέσως τον πήραν και τον πήγαν στην Εκκλησία, για να εκτελέσουν εκείνο, που τους πρόσταξε το Πνεύμα το Άγιο. Όταν λοιπόν φόρεσαν τις αρχιερατικές τους στολές, κατάλαβε ο Άγιος τι ήθελαν να κάμουν και τότε τους ομολόγησε ότι Άγγελοι τον χειροτόνησαν την νύχτα. «Εν γαρ τη νυκτί ταύτη Άγγελοι Θεού εχειροτόνησάν με Επίσκοπον Ικονίου». Όταν άκουσαν αυτά οι Επίσκοποι, έμειναν εκστατικοί, θαύμασαν για το παράξενο αυτό συμβάν και κατάλαβαν ότι ήταν θέλημα Θεού η Χειροτονία του. Τότε κάλεσαν όλους τους Επισκόπους και τους κληρικούς της επαρχίας και γνώρισαν την υπόθεση σε όλους. Αμέσως όλοι με μια γνώμη και την ψήφο όλων τον ανέβασαν στον θρόνο ως άξιο. Ήταν το έτος 373 κατά τους χρόνους των βασιλέων Ουαλεντιανού και Ουάλεντος. Έφθασε δε μέχρι των χρόνων του Θεοδοσίου του Μεγάλου και των υιών αυτού.

Ἀπολυτίκιον (Κατέβασμα)
Ἦχος δ’. Ταχύ προκατάλαβε.
Σοφίας τὴν ἔλλαψιν ὡς καθαρὸς μυηθείς, δογμάτων ὀρθότητος φωτοειδὴς ἀστραπὰς ἐκλάμπεις τοῖς πέρασι· σὺ γὰρ τὴν ἐν Τριάδι ὁμοούσιον φύσιν ἐκήρυξας, ἀσυγχύτως καθελῶν τὰς αἱρέσεις. Διό σε, ἱεράρχα Ἀμφιλόχιε, Χριστὸς ἐδόξασε.

Κοντάκιον
Ἦχος β’. Τὰ ἄνω ζητῶν.
Ἡ θεία βροντή, ἡ σάλπιγξ ἡ τοῦ Πνεύματος, πιστῶν φυτουργέ, καὶ πέλεκυς τῶν αἱρέσεων, Ἱεράρχα, Ἀμφιλόχιε, τῆς Τριάδος θεράπον μέγιστε, σὺν Ἀγγέλοις πέλων ἀεί, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Κάθισμα
Ἦχος δ’. Ταχὺ προκατάλαβε.
Λαμπρύνεις τὰ πέρατα, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ σοφέ, τὸ σῶμα ἐκβλύζει σου, τῶν ἰαμάτων πηγάς, Ἀμφιλόχιε ἔνδοξε· ὅθεν καὶ ἀσθενείας, ἀπαλλάττεις παντοίας, πίστει τούς προσιόντας, τῷ σεπτῷ σου τεμένει, καὶ νῦν πταισμάτων τὴν λύσιν, αἴτησαι πᾶσιν ἡμῖν.

Πηγές: iconandlight.wordpress.com, saint.gr